

[Hans Nielsen.]

udvalg! Skal de Forretningsfolk, der er her i Landet, løbe Spidsrod gennem denne Uendelighed af Udvalg, før de kommer til at handle, saa bliver det vist vanskeligt i det hele taget at lave Forretning. Jeg vil anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen ned. Vi har i Sandhed Udvalg nok i denne Sag i Forvejen, vi trænger ikke til flere.

Rager: Det System, som vi beklageligvis tvunget af Forholdene er kommet ind i med Valutacentralen, viser sig, som det ogsaa maatte være at vente, at byde visse Vanskeligheder, snart paa det ene og snart paa det andet Omraade. Det er klart, at naar man griber ind i noget saa levende som Handels- og Valutaforholdene, saa taarner Vanskelighederne sig op for Administrationen. Men da man vel egentlig fra alle Sider erkender, nogle aabenlyst, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og hans Parti dulgt, at det kan nu ikke være anderledes, end at vi maa have denne Regulering, saa forekommer det mig, at alle, der vil forsøge at faa alt til at gaa paa bedste Maade, burde være med til Samarbejde i Stedet for, at man undertiden morer sig med at lægge Sten i Vejen for den rolige Udvikling af Forholdene.

Jeg vil straks sige, at den Stand, der har lidt mest under Valutarestriktionerne, selvfølgelig er Handelen, men andre har ogsaa lidt under den. Der er ikke Tvivl om, at Virkningerne strækker sig langt ud i andre Grene af Befolkningen, men man ser det ikke saa direkte. Det er i første Række Handelen, der har lidt, og jeg har da den Anskuelse, at naar vi har faaet dette System, og naar vi har lagt og været nødt til at lægge Hindringer i Vejen for, at det almindelige Forretningsliv kan udfolde sig, saa skylder vi i hvert Fald de legitime Forretninger, der kan være skadet nok i Forvejen, ikke at træffe Foranstaltninger, som kan komme til at genere dem yderligere, hvis ikke disse Foranstaltninger ogsaa er absolut nødvendige af samfundsmæssige Grunde, og naturligvis under den Forudsætning, at den opstaaede Situation paa det ene eller det andet Omraade ikke udnyttes af den legitime Handel paa urigtig Maade, f. Eks. ved Hjemtagelse af en Ekstraavance begrundet alene i en Knappehed af den Vare, paa hvilken Ekstraavancen hjemtages. Jeg beklager, at Ministeren ikke i Loven fik en Beføjelse til at paase dette, men paa den anden Side tror jeg

foreløbig ikke, Situationen har været saadan, at Ministeren, selv om han havde haft denne Beføjelse, havde haft Grund til at gribe ind; men det havde været rart at være rustet ogsaa i Fremtiden. Og naar vi nu har dette System med de faste Tildelinger, maa det i første Række være i den legitime Handels Interesse, at de Varer, som kommer ind, fordeles gennem de faste Tildelinger, hvorved der bliver gjort Ret og Skel ligeligt for alle Firmaer.

Men saa kommer Spørgsmaalet om de private Handelsaftaler. Det lyder ganske overordentlig bestikkende, det lyder ogsaa simpelt og naturligt, naar det nævnes, at hvis der kommer en Mand og siger til Importmyndighederne: Jeg kan udveksle med det og det Land, saa og saa mange af de Varer, vi gerne vil eksportere, naar jeg samtidig faar en Importtilladelse for et i Fakturaværdi tilsvarende Kvantum Varer fra det paagældende Land af den og den Art — det lyder saa naturligt og selvfølgelig, at vi da alle sammen straks maa sige, at det maa da ske; men naar vi saa analyserer det nærmere, viser alle Vanskelighederne og alle de ubehagelige Konsekvenser sig, og saa maa man gennemgaa Forholdet til Bunds og se at skabe Regler for det. Det er man i hvert Fald nødt til i det Øjeblik, man nedsætter Instanser, endda nedsætter dem ad privat Vej — for det er jo Tilfældet, at der er en Instans, som er etableret ad privat Vej til at arbejde med disse Sager, og saa er det ganske nødvendigt, at der gives Regler for denne Instans. Man kunde naturligvis lade være med det, men jeg tror, Instansen staaer sig ved det, og jeg har ogsaa forstaaet, at den Instans, jeg her tænker paa, i og for sig er tilfreds med, at man er gaaet den Vej at have givet den Regler, for hvis den ikke havde saadanne Retningsregler, sad den jo og arbejdede i Blinde.

Initiativet til den Instans, der her fra privat Side er nedsat, er taget paa Grundlag af § 3 i Valutaloven, hvor der staaer, at de private Vareudvekslinger kan med Tilladelse af Ministeren finde Sted, naar de anbefales af Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadet og Landbrugsraadet. Der er altsaa forlangt en Anbefaling af alle disse 4 Institutioner, medens det i Loven ikke i og for sig er involveret, at de 4 Institutioner etablerer et samlet Raad; men det har de naturligvis gjort, delegeret Folk til det, fordi det er den mest praktiske Maade; og efter at de har gjort dette, er der udarbejdet Regler, som har været forelagt Rigsdagens Valutaud-